

Liefde en lof in memoriam aan Rogi Wieg

Toen op 15 juli 2015 schrijver, beeldend kunstenaar en muzikant Rogi Wieg (1962 – 2015) overleed aan euthanasie wegens ondraaglijk lijden, braken vele harten. Twee jaar later volgt een liefdevolle hommage aan hem in de vorm van een veelzijdige gedenkbundel waar zo'n honderd dichters aan bijdroegen.

 Ruben Hofma

Laat mijn dood een bloemlezing zijn van iemand en iets. God, maak van mijn pijn een bloementrompet en maak van mij een vuurzee van water.'

Wieg besloot dit gedicht, een van zijn laatste voordat hij zich liet euthanaseren, met de frase 'Mijn God, ik zal / U niet verlaten.' Het werd opgenomen in *Even zuiver als de ongeschreven brief* (2015), een bloemlezing uit zijn gedichten. Hij was een gelovige en liefdevolle man, ondanks de depressies en andere zaken die hem teisterden. Je komt het allemaal tegen in *In de kring van menselijke warmte*, waarin gedichten staan van zijn vrouw en goede vrienden en vriendinnen, onder wie veel professionele dichters.

De verzamelbundel zou Wieg laten glunderen en snorren. Allereerst omdat hij de uitgeverij koes-terde, blijkens het voorwoord van de uitgever; die publiceerde veel uit het Hongaars vertaald werk en het was Wieg, zoon van Hongaarse ouders, zijn wens er eens te publiceren. Ten tweede vanwege het portret dat eruit oprijst. Zijn warme (pret)ogen worden gememoreerd, alsook de liefde die ze verbloemden, het genieten en poëtiseren van kleine dingen, de verwijzingen naar zijn poëzie en het intense fysieke en mentale lijden en de uitputting die dat ten gevolg had.

Daarnaast zijn de gedichten zeer divers – sonnetten, een woord-voor-woordgedicht, prozagedichten, vrije verzen, en dan de invalshoeken en stijlen, van anekdotisch tot spreek-talig – en zijn ze ontroerend, grap-

pig en merendeels erg mooi.

'Verbijt niet, verberg je /diep in het hout. // Begin daar wat moois voor jezelf.', schreef Anton Korteweg, schijnbaar een verwijzing naar het lijden van Jezus, droevig en toch een gek en gelukzalig beeld. 'dat zelfdo-ding geen / doodsverlangen is maar de onmogelijkheid om voort te bestaan', bedacht Daniël Dee Wiegs in een gedicht waarin hij zich verplaatst in de dichter, iets wat velen proberen. Emma Crebolder parodieert Martinus Nijhoff: 'Er lag / niet wat er lag.'

Badjas

Jana Beranová haalt de badjas aan die Wieg noodgedwongen droeg, ook tijdens het interview met tv-programma VPRO Boeken – met toen nog interviewer/presentator Wim Brands – en noteert vervolgens: 'de pijn was groter dan zijn lijf / en moest er toch in kunnen.' Joost Zwagerman schreef, net voordat hij zelf overleed: 'Mijn vriend de nog-niet-dode / dichter Rogi schreef dat God in / de Hel aan de wereld heeft / gewerkt [...] Rogi / komt in een gedicht terecht.' 'er is geen dood men raakt slechts uit zijn element', een waarachtige regel van Marjon Zomer. In Peter Sminks *Wiegeliëd* volgen lichaamsongemakken elkaar in hoog tempo op: 'Hardlijvigheid. Darmscheuten. Keutelkak. Kringspier-trossen', maar er staat ook: 'Strip leeg. Hart vol. [...] Volta'.

Het kan niet anders, in zo'n kring van menselijke, dichterlijke warmte, dan dat je wordt aangegrepen en Rogi Wieg, van lijden verlost, een beetje leert kennen. Zijn volle hart.

Poëzie

In de kring van menselijke warmte

Samenstelling
Peter de Rijk

In de Knipscheer

€ 16,50